

Cançó per a una senyoreta

Per commemorar el 8 de març, compartim el poema d'Anne Sexton que trobareu a la revista

Mehrshad Rajabi, Unsplash

Cançó per a una senyoreta

El dia dels pits i els malucs petits
la pluja espurnejava al finestral,
un ram durador com si fos un sermó,
i ens vam acoblar, ben boig i com cal.
Fèiem la cullereta mentre el grop
sinistre ens queia als llavis com mosquits,
i als benaurats ulls, i als malucs petits.

«Quan plou, a la cambra, quin fred que hi fa!»,

tu, femenina tu, amb la flor teva
dient novenes a colzes i turmells.

Ets un tresor nacional i un emblema.

Oh cigne, oh serva, el meu pom més bell!

Fins un notari en ?quest llit jurarà

com em pastes i pujo com el pa.

El poema d'Anne Sexton té una estructura doble i simètrica, un engranatge que funciona a la perfecció. En la seva llengua original, «Song for a Lady» està carregat de monosíl·labs i versos sintètics, farcits de so i contingut. L'enorme musicalitat del poema es deu a aquestes tries lèxiques i a unes rimes molt ben trobades. En la traducció, les rimes eren una qüestió innegociable, tant era així que les mosques de l'anglès ara volen convertides en mosquits en la versió catalana.

Lligat a la bellesa formal hi ha el plaer del que se'ns hi explica: la trobada amorosa entre dues dones. La comunió dels cossos es veu contrastada per allò que passa fora, la tempesta. Les gotes de la pluja i el fred que s'escolen fan que la cambra sigui un refugi només a mitges, però el poema no deixa de ser una festa, la de la celebració dels cossos. L'últim vers és brillant: no se m'acut

A

---

una millor metàfora que la fermentació del pa per a descriure el plaer femení.

Glòria Coll Domingo